

BŁOTNIEĆ (1) *vb impf*

inf błotni(e)ć.

Sł stp brak, Cn notuje, Linde bez cytatu.

Namakać, rozmakać, obracać się w błoto (o ziemi): Letescere [!] w błotofie obraczac, błotniec. Calep 620a.

Cf **BŁOTNAĆ**

LZ